

РЕШЕНИЕ

№ 9627

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9128** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка.

Образувано е по депозирана касационна жалба от Авиокомпания "България Еър" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. М., чрез пълномощник - юрк. Д. С. - М., срещу Решение № 3063 от 28.06.2024 г., постановено по НАХД № 6520/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 95-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 307/18.07.2023 г., издадено от „за началник“ на Гранично полицейско управление (ГПУ) – С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РД„ГП“) – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР.

С Наказателното постановление, предмет на съдебен контрол на Авиокомпания "България Еър" АД, на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева, за извършено административно нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

В касационната жалба са изложени аргументи за необоснованост и незаконосъобразност на постановеното решение. Сочи се, че и при новото

разглеждане на делото са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а и на материалния закон. Поддържа се и становището за съществени процесуални нарушения при констатиране и санкциониране на административното нарушение, за които се твърди да са ограничили ефективното упражняване правото на защита на санкционираното дружество. В този аспект, са изложени аргументи, че и Актът за установяване на административното нарушение (АУАН), и издаденото НП страдат от фактическа и юридическа необоснованост, в нарушение на изискванията на чл. 42, ал. 1 т. 4 и т. 5 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН – не са описани конкретно задълженията на дружеството превозвач, които административно наказващият орган е приел за нарушени и с които е трябвало да бъде допълнена бланкетната диспозиция на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Въпреки, че не се отрича, че разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЧРБ предвижда задължение именно на превозвача да установи редовността на документите за пътуване на чужденец, в това число и наличието на виза, когато такава се изисква, касаторът твърди, че е било необходимо да бъдат конкретизирани и нарушените правила на паспортно визовия режим. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и на НП.

В проведеното съдебно заседание пред настоящата инстанция не участва процесуален представител на дружеството жалбоподател.

Ответникът по касационната жалба – началник на ГПУ – С. при РД „Гранична полиция“ – Аерогари, ГД „Гранична полиция“ – МВР чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт К. оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна и недоказана. Поставя акцент върху идентичността на основания, на които се позовава санкционираното дружество при оспорване на актовете за установяване и санкциониране на нарушението, и постановените съдебни решения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура също изрази становище за неоснователност и недоказаност на възраженията в касационната жалба.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, съобразявайки становищата на страните, наведените касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 03.07.2024 г. на процесуалния представител на дружеството, а жалбата е заведена с вх. № 224588 на 09.07.2024 г.), от процесуално легитимирано лице – пълномощник на представляващия „България Еър“ АД, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение е постановено след повторно разглеждане на делото, след като с Решение № 2578/18.04.2024 г. по КНАХД № 723/2024 г. по описа на АССГ, XXV-ти касационен състав е обезсилил постановения на 06.11.2023 г. съдебен акт по НАХД № 10475/2023 г. по описа на СРС, НО, 8-ми състав и е върнал делото за разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Съдът е анализирал информацията от събраните писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели – актосъставителката Д. И. – М. и свидетелката при констатиране и документиране на административното нарушение – С. И. и е приел за установена следната фактическа обстановка :

На 22.05.2023 г. авиокомпания „България Еър“ АД извършила редовен полет № FB572 от [населено място], И. за [населено място]. Сред пътниците, ползващи предоставената услуга била и гражданката на Б. Т. Н. (Nazarova T.). При извършената около 07:41 ч. гранична проверка на пристигащите пътници на ГКПП Аерогара С., свид. Д. И. - М., младши експерт, командир на отделение при ГКПП - Аерогара – С. установила, че в паспорт № MP4521973, издаден на 24.07.2022 г. от Б., с който се легитимира Т. Н. няма данни за валидно издадена виза. Чуждата гражданка не представила и друго валидно разрешение за пребиваване на територията на РБългария.

Служителят на ГКПП – Аерогара С. констатирал, че превозвачът - „България Еър“ АД е издал превозни документи – билет и бордна карта, въпреки че Т. Н. не е отговаряла на изискванията на чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 6, ал.1, т. б от Регламент (ЕС) 2016/399.

Въз основа на тези констатации, на гражданката на Б. е отказано да бъде допусната на територията на РБългария като в съответствие с изискванията на чл. 31 от Инструкция № 8121з-1492 от 04.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от министъра на вътрешните работи (ДВ, бр. 19/15.11.2022 г.) свид. Д. И. – М. съставила - Отказ за влизане в страната, в която е отразила основанието за недопускане на Т. Н. - чл. 8 ЗЧРБ и Съобщение № 8177р-14959, в което отразила констатациите от извършената гранична проверка и предприетите действия.

На 13.06.2023 г. в присъствието на свид. С. И., служител на ГКПП Аерогара С., която присъствала и при извършената на 22.05.2023 г. гранична проверка на гражданката на Б. Т. Н., свид. Д. И. – М. съставила АУАН № 293/13.06.2023 г. на "България Еър" АД за извършено на 22.05.2023 г. административно нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ в качеството на превозвач по въздух при осъществен редовен полет от И. до Република България. Актът е връчен на упълномощен представител на санкционираното дружество. В бланковата разписка, удостоверяваща този факт е отразена правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН, заместващият началника на ГПУ – С. към РД „Гранична полиция“ – Аерогари е издал и оспореното НП № 307 от 18.07.2023 г., с което на „България Еър“ АД, на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложена имуществена санкция в минималния предвиден размер от 2 000 (две хиляди) лева, за извършеното на 22.05.2023 г. административно нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

В съдебното производство са представени заповеди, удостоверяващи компетентността на органите извършили граничната проверка и констатирали административното нарушение, както и на административно наказващия орган. Наказателното постановление е връчено на представител на санкционираното дружество на 19.07.2023 г.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за установяване на всички релевантни факти от значение за съставомерните елементи на процесното административно нарушение, като е спазил и процесуалните стандарти при оценката им.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касаторът не оспорва фактическите обстоятелства въз основа на които са направени правните изводи в обжалваното решение относно приложимия материален закон. Спазването на формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 42 и чл. 57 от

ЗАНН при констатиране на административното нарушение и последващото му санкциониране, безспорно е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното дружество и обезпечаване на надлежното упражняване на съдебния контрол при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение и приложената санкционна норма от административно наказващия орган.

В настоящия казус и според касационния състав, административното нарушение, за което е наложена имуществена санкция на дружеството превозвач е описано точно и ясно, и съдържа съставомерните признаци на нарушените правила на ЗЧРБ – неизпълнение на задължението на превозвача, извършил превоз по въздух до Република България на чужденец – гражданката на Б. Т. Н., без да е установил, преди да извърши услугата наличието на виза, която се изисква, съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Правната квалификация, посочена в съставения АУАН, възпроизведена и в НП, напълно съответства на словестното описание на санкционираното административно нарушение и съдържа конкретното правило за поведение – задължение на превозвача, което не е било изпълнено. И в АУАН, и в НП са отразени и нормите, според които документът за самоличност на чуждата гражданка не отговаря на изискванията на чл. 6, ал. 1, т. 1, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/399 и на чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ – няма поставена виза за влизане в РБългария, въпреки че такава се изисква доколкото не са били налице изключващите предпоставки, визирани в ал. 2 – ал. 5 на чл. 8 от ЗЧРБ, и лицето не е представило друг валидно издаден документ за пребиваване.

Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка на гражданката на Б. преди да издаде превозните документи – билет и бордна карта, притежава ли виза или разрешение за пребиваване на територията на РБългария. Като не е осъществил тази проверка, „България Еър“ АД е допуснала визираното в НП и Акта за установяване административно нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. При доказано по несъмнен начин извършено нарушение, както и неговото авторство, законосъобразно административно наказващият орган е ангажирал отговорността на дружеството, по предвидения ред в чл. 51 от ЗЧРБ. Определената санкция е в минималния предвиден размер и е пропорционална на степента на засягане на защитения обществен интерес от извършеното нарушение.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 вр. ал. 5 от ЗАНН своевременно заявената претенция на процесуалния представител на ответната страна, като основателна следва да бъде уважена. Санкционираното дружество следва да заплати юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 100 лева, на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от изложено и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - София – град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3063 от 28.06.2024 г., постановено по НАХД № 6520 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

ОСЪЖДА Авиокомпания "България Еър" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. М. да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерство на

вътрешните работи сумата от 100 лева – разноси за процесуално представителство в касационното производство.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: